

Jeg vil sige til hr. Martin Glerup, at jeg hører til dem, der ønsker at fastholde og udbygge de danske landvindinger inden for energiområdet, men det, der bekymrer mig, er netop, at man efter Kyoto efter mine begreber oplevede en udhulning bl.a. ved, at man i statistikken begyndte at indregne Øststøtten.

Om deltagelse i det internationale samarbejde: Det er klart, at det ikke er os, der fastsætter præmisserne, men det er dog meget elementært for enhver fagforeningsmand, enhver politiker, at inden man går til en forhandling, har man selv nogle mål, man har selv nogle præmisser, man siger: Her står jeg i verden, og jeg giver ikke fortabt. Jeg bøjer mig ikke efter de andres præmisser.

Det handler jo en gang imellem om selv at fastsætte en dagsorden, selv at stille nogle spørgsmål. Netop derfor er det så vigtigt, vil jeg sige til hr. Steen Gade, at klubstrategien ikke blot bliver et supplement. Men for øvrigt glæder det mig da, at hr. Steen Gade i det mindste vil bruge den som et supplement til EU-strategien, og det synes jeg er interessant. Men for os er det altså hovedstrategien, og det er jo dér, vandene skilles.

Jeg synes, vil jeg sige til hr. Steen Gade, at når vi skal tale mere sammen om denne sag, må vi anerkende, at der set fra venstrefløjens side simpelt hen er to linjer i internationalt samarbejde. Sådan er det. Engang havde hr. Steen Gade min linje, nu har hr. Steen Gade flyttet sig, og sådan er det.

Til hr. Ebbe Kalnæs: Jeg skal prøve at være mere præcis end sidste gang. Grønne afgifter er ifølge Enhedslistens opfattelse intet værd, medmindre de føres tilbage ud fra en målrettet politik, altså i ganske bestemte sektorer, og det er selvfølgelig dér, vores forskellighed ligger.

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Debatten om CO₂-udslippet, ja, det gælder debatten om hele vort miljø, er nået op på uanede højder her i Danmark. Jeg tror ikke, de har haft de højder andre steder.

Fremskridtspartiet mener, at der trænges til en tænkepause, inden der tages yderligere tiltag. Det gælder både med hensyn til CO₂-udslippet, og det gælder hele miljøområdet.

Især det seneste år er der kommet flere og flere kritiske røster frem om hele grundlaget for vor miljødebat. Det er umuligt for en at være dommer over, hvad der er rigtigt herinde, men i praksis kommer den ene efter den anden og

siger, at vi måske har lovgivet på et forkert grundlag.

Jeg tør næsten ikke nævne bogen »Verdens sande tilstand« skrevet af Bjørn Lomborg. Jeg har forstået på dem, der har nævnt det navn heroppefra, at de ikke har haft det så godt. Men der er mange udenlandske videnskabsfolk, som har en anden opfattelse af vores grundlag at diskutere miljø på, end vi har.

Derfor mener vi i Fremskridtspartiet – det gælder ikke alene vores CO₂-udslip, men hele vort miljøområde – at der trænges til, at vi bremses op og tænker os om, inden vi går videre. Som jeg sagde før: Vi vil ikke stå frem som dommere, men der er sat så mange begrundede spørgsmålstejn ved de forskellige ting, at vi skal stoppe op, inden vi går yderligere frem.

Selvfølgelig er Fremskridtspartiet af den opfattelse, at vi ikke skal bruge mere energi end nødvendigt. Selvfølgelig er Fremskridtspartiet af den opfattelse, at vi skal passe på vort miljø, og det tror jeg alle partier er enige om, men vi skal heller ikke gå så vidt, at det går ud over samfundet som helhed. Det føler vi efterhånden det er ved at gøre her i Danmark.

Hele erhvervslivet har efterhånden så store problemer med konkurrenceevnen på grund af de ting, der er pålagt dem, at vi nu ikke kan sælge nok varer til at betale vores velfærdssamfund med.

Derfor advarer vi nu, vi skal til denne konference i Buenos Aires, imod, at vi er med til at pålægge andre lande i verden den miljøpolitik, vi er i gang med hjemme. Fordi vi her i Danmark har råd til at flutte os på den måde, som vi har gjort med miljøpolitikken de seneste år, er der jo mange andre lande i verden, der ikke har råd til det på den måde. Jeg tænker især på landene i Sydamerika, selvfølgelig ulandene og de Østlande, der nu kæmper for at komme frem.

Fremskridtspartiet vil opfordre både regeringen og dem, der nu skal til konference i Buenos Aires, til at være med til at sætte hælene i og stoppe op. Vi vil ikke sige, at vi skal stoppe totalt op og ikke gøre nogen ting, men lad os stoppe op, hvor vi er kommet til nu, og lad os få undersøgt, hvad det er, vi arbejder med, inden vi går videre.

Herhjemme i Danmark vil vi på et senere tidspunkt fremsætte forslag om, at der nedsættes en uvildig kommission til at kulegrave hele området med hensyn til, hvad vi har fået for de